

WERKLOOSHEIDSELLENDE IN RUSLAND

De bolsjewistische pers, die bijna dagelijks de "socialistische opbouw" van Rusland in felle kleuren schildert, geeft zeer weinig berichten over de verhoudingen op de russische arbeidsmarkt. De russische regering maakt er wel melding van dat door de invoering der vijf dagenweek de arbeidsmogelijkheid in de industrie met ongeveer 20% stijgt, maar uitvoerig statistisch materiaal over de ontwikkeling der werkloosheid in de Sovjet-Unie is reeds langen tijd niet meer gepubliceerd.

Des te belangrijker is daarom een artikel van H. Lorenz in het tijdschrift "Betrieb und Gewerkschaft" (Sept. '29) over:

"De werkloosheid in de Sovjet-Unie" ("Betrieb und Gewerkschaft" is het orgaan van de vakverenigings-oppositie, revol. bedrijfsraden en werkloozencomitee's en staat onder controle der K.P.D.) H. Lorenz geeft het volgende overzicht:

"Bijne de helft der werkloozen in de U.S.S.R. worden gerecruteerd " "uit de plattelandsbevolking; slechts 30% zijn industrie-arbeiders. Hoe " "het ook zij, de werkloosheid in de Sovjet-Unie overtreft het miljoen. " "De toestand wordt door de volgende cijfers gekenmerkt:

1 Januari 1922	160.000	werkloozen
1 " 1923	641.000	"
1 " 1924	1.240.000	"
1 " 1925	901.000	"
1 " 1926	951.000	"
1 " 1927	1.310.500	"

"Uit deze tabel blijkt dat het aantal werkloozen begin 1922 160.000 " "en begin 1924 1.240.000 bedroeg. In 1925 daalde het aantal, hetgeen " "gedeeltelijk toegeschreven kan worden aan het stopzetten der registree- " "ring van niet proletarische elementen, ingevolge intrekking van een " "aantal privilegien. Van 1926 af stijgt de werkloosheid ophieuw. " "Van 1922 tot 1923 bedroeg het aantal loonarbeiders en beambten " "volgens de berekeningen der staatsplancommissie ongeveer 6.343.000, dit " "aantal steeg in 1926/27 tot 11.160.000. Terwijl de vakverenigingen op " "1 Januari 1925 4.324.000 leden telden, bedroeg op 1 Januari 1927 dit " "aantal 9.625.000."

Sedert 1926 stijgt dus in Rusland de werkloosheid, bij gelijktij- dige vermeerdering der industriele bevolking. Van het land komt een grotere stroom naar de steden, die echter trots de industrialisiering slechts gedeeltelijk in de industrie kan worden opgenomen.

Het is opvallend dat H. Lorenz slechts tot 1 Jan. 1927 (toen 12% der geregistreeerde loonarbeiders werkloos waren) de ontwikkeling der arbeidsmarkt aangeeft. Is het werkloozencijfer in 1927 en 1928 zoo snel gestegen dat men bang is deze cijfers, die toch beslist voorhanden moeten zijn, bekend te maken? Na dit zwijgen kan met zekerheid worden aangenomen, dat

de russische werkloosheid in de laatste jaren snel gestegen is.

Hoe wordt nu in Rusland het onderhoud der werklozen geregeld? Een werkloosheidsverzekering is er niet. Er bestaat een "geheel ander systeem dan in de kapitalistische landen", zegt H. Lorenz. Dit "andere systeem" ziet er zoo uit:

Recht op werkloosheidsondersteuning genieten de volgende categorieën

1. geschoolde arbeiders en personen, die een vakopleiding genoten hebben, onafhankelijk van den duur der loonarbeid;
2. ongeschoolde arbeiders, georganiseerd in de vakvereniging, die een jaar ononderbroken gewerkt hebben;
3. ongeschoolde niet georganiseerde arbeiders en georganiseerde beampten, die een driejarige werkzaamheid tegen loon kunnen aantoonen en ten slotte,
4. niet georganiseerde beampten, die vijf jaren werkzaam waren.

Tegenwoordig bestaan er zekere beperkingen voor de betaling der werklozenondersteuning, die in de byzondere verhoudingen van Rusland gezocht moeten worden. Van de ondersteuning worden in ieder geval uitgesloten degenen die zonder grondige reden het dorp verlaten hebben, om op hun eigen houtje in de steden werk te zoeken. De meeste werklozen zijn ongeschoolde arbeiders, aangezien er van geschoolden bijna geen sprake is. De duur der ondersteuning is zes maanden, welke echter verlengd kan worden.

Gedurende 1924/25 werden maandelijks gemiddeld 330.000 werklozen ondersteund. Bovendien werden 130.000 werklozen te werk gesteld bij de werkverschaffing; zoodat in totaal maandelijks 460.000 werklozen ondersteund en te werk gesteld werden. Gedurende 1927/28 ongeveer 750.000.

De duur der werkloosheid was voor iedere werkloze tamelijk langdurig. Uit het materiaal der arbeidsinspectie blijkt, dat bij 21 vakverenigingen de gemiddelde duur der werkloosheid voor mannen 6.3 maand, voor vrouwen 12.4 maand, bij de industriële vakverenigingen voor mannen en vrouwen 9.3 maand, voor beampten 12.9 maand bedraagt. Ongeveer 42% der werklozen waren in den laatsten tijd meer dan een half jaar en ongeveer 26% meer dan een jaar werkloos.

In Denemarken, Tsjecho-Slowakye, Holland, enz. bestaat zooals bekend het zoogenaamde "Gentshesysteem", waarbij slechts leden van vakverenigingen werklozenondersteuning ontvangen. De bolsjewistische regering heeft dit sociaal-reactionaire systeem nog overtroffen, doordat zij zelfs tusschen georganiseerde arbeiders en beampten bij de ondersteuning onderscheid maakt. De indeeling in vier klassen der russische werklozen lijkt meer op de mussolinistische "sociale-politiek", dan op een socialistische politiek. De groote massa ongeschoolde arbeiders wordt met behulp van de werklozenondersteuning tot toetreding tot de vakverenigingen gedwongen, aangezien zij anders een driejarige werkzaamheid moeten aantoonen, hetgeen voor 90% gelijk staat met verhinderen.

Men kan hieruit zien, dat de groei der vakverenigingen te danken is aan de hongerzweep.

De bolsjewistische oplossing van het werklozen vraagstuk is typisch kapitalistisch. De regering heeft, zooals iedere andere kapitalistische staat, beperkende bepalingen voor de betaling der ondersteuning om de "onproductieve" uitgaven kunstmatig laag te houden. Het slagwoord "niet proletarische elementen" is de revolutionair klinkende leuze, waar-

mede honderduizenden het recht op ondersteuning ontzegd wordt.

Een socialistische staat is na 10 jaren opbouw nog geen paradijs. Maar een werkelijk socialistische staat kan het werkloosheidsvraagstuk oplossen, doordat de proletarische klasse de heerschappij over het productieapparaat heeft en instelt op de bevrediging der maatschappelijke behoeften. Want alleen doordat de kapitalistische eigendomsverhoudingen opgeheven worden, en het principe der productie voor de markt verdwijnt, kan het spook der werkloosheid verdreven worden. De russische arbeidersklasse kan zich, trots de 12-jarige regering der bolajewiki, nog niet van de geesl der werkloosheid bevrijden, omdat zij nog steeds niet de beschikking over de productiemiddelen heeft. De werkloosheidsellende in de Sovjet-Unie is een bewijs te meer, dat de russische proletariers niet in het bezit der maatschappelijke macht zijn.

TWAALF MILLIOEN PROLETARIERS IN DUITSCHLAND OP HONGERRANTSOEN

De werkloosheid in Duitschland heeft weder een schrikbarende hoogte bereikt. Einde December 1929 werden ongeveer 2 miljoen werklozen ondersteund. Hier kunnen nog bijgerekend worden de uitgetrokken en degenen die nog geen recht op ondersteuning hebben. Half December waren er volgens officieele opgaven reeds 2.438.000 werkzoekenden. In de tweede helft van December kwamen er 350.000 ondersteunden bij, zoodat aan het einde van het jaar ongeveer 2.850.000 proletariers werkloos waren. Gedurende de maand Januari valt weer een belangrijke stijging van het werklozenaantal waar te nemen. Uit deze gegevens blijkt, dat er midden Januari minstens 3 tot 3½ miljoen werklozen in Duitschland waren. 3½ miljoen werklozen, dit zijn, vrouwen en kinderen medegerekend tezamen minstens 12 miljoen menschen, die door de kapitalistische "orde" op hongerrantsoen gesteld worden.

Aan het werkloosheidsprobleem kan men het duidelijkst het bankroet der kapitalistische maatschappij waarnemen. De bourgeoisie kan de werklozen niet meer in het productieproces opnemen, aangezien het, bij de huidige stand der techniek, door de dalende winstvoet niet loonend is de productie uit te breiden, zonder de eigendomsverhoudingen ernstig te verstoren. Worden de werklozen een enkele maal bij de werkverschaffing geplaatst, dan gebruikt men hen als loondrukkers.

De strijd tegen de massa-werkloosheid beteekent heden de revolutionaire klassenstrijd tegen het kapitalistische systeem. Eerst als het proletariaat tegen zijn onderdrukkers opstaat en het communisme doorvoert, wordt het werkloosheidsvraagstuk praktisch opgelost.

HET WERKPROGRAM VAN DE MIJN - EN COKESWERKERS, AANGENOMEN

OP DE LANDELIJKE BIJENKOMST TE COLLONVILLE (111.)

Het feit, dat Amerika een jong kapitalistisch land is, dat in zeer korten tijd tot ongekende "bloei" kwam, bracht met zich mee, dat de gemiddelde levensstandaard der arbeidersklasse hooger stond (en staat?) dan die in het oude Europa. De arbeidersklasse had bij de snelle ontwikkeling der geweldige productiekrachten voldoende mogelijkheden in haar strijd op uitsluitend economisch terrein, zoodat van een politieke scho-

4
ling geen sprake was: Amerika kent tot nu toe geen principieel socialistische of communistische beweging. De I.W.W. is de eenige organisatie (De C.P.A. is van geen betekenis), die het principe van het communistisch bedrijfsleven hoog houdt, maar doordat ze z.g. niet-politiek is, d.w.z., doordat ze zich met de politiek niet bemoeit, als buiten haar terrein liggende, is haar theoretische scholing zoowel op sociaal als op politiek terrein zeer miniem. Als voorbeeld van de nog zeer primitieve gedachtengang der amerikaansche revolutionaire arbeiders, drukken we onderstaande resolutie's af. De oplossing van het werklozenvraagstuk in dit "werkprogram" is inderdaad uniek!

COLLINSVILLE, III. 16 Dec. '29. De te Collinsville gehouden conferentie, die de mijnwerkers van het heele land (Illinois -PIC), vertegenwoordigde, was een enthousiaste bijeenkomst. 32 Afgevaardigden van de verschillende kolenvelden waren tegenwoordig. Het waren ervaren mijnwerkers, met de plaatselijke toestanden vertrouwd en sympathiseerden sterk met den geest en de taktiek van de I.W.W. Het werkprogramma, dat hieronder is weergegeven, doet duidelijk de gedachten zien, die de vergadering beheerschten. Behalve dat het werkprogramma werd aangenomen, werd de bevrijding van de Centralia slachtoffers en van Tom Mooney en Warren Billings geëischt. De klasse-~~solidariteit~~ solidariteit trad sterk op den voorgrond.

RESOLUTIE'S.

Doordat de uitvinding en installatie van arbeidbesparende machine's in elke tak van productie een werklozenleger geschapen heeft, -

Doordat het proces der machinale bewerking voor de winst van de werkgevers werkt, heeft het ellende en verarming voor de arbeiders gebracht. Het proces der machinale bewerking met zijn speciale belooning voor harder werken maakt jonge mensen oud en oude mensen onnoodig en ongewenscht. Het veroorzaakt onvermijdelijk ongelukken en brengt een algemeene onzekerheid door de werkloosheid. Door de groeiende concurrentie onder de arbeiders drukt het de loonstandaard tot een steeds lager niveau. Het demoraliseert de werkers en brengt hen tot wanhoop, en-

De mijnen vormen geen uitzondering op dezen regel. Sommige van de arbeidbesparende machine's, die in de mijnen in algemeen gebruik komen, de elektrische boren, de "happers" en de mijn-machine's stellen de mijnbezitters in staat met sterk verminderde arbeidskracht te werken en de kolen tegen verlaagde prijzen te produceeren; en-

Omdat er geen goede reden is, waarom de nieuwe arbeidbesparende machine's niet eerder een zegen dan wel een vloek voor de arbeiders konden zijn; en-

Omdat het werklozenprobleem het groote vraagstuk is, dat de arbeidersklasse heeft op te lossen en van haar oplossing de oplossing van alle andere problemen, waarmee we ons moeten bezighouden, afhangt, daarom is besloten:

Dat we een zoo korte werkweek eischen, als noodig is, om de werklooze mijnarbeiders bij den arbeid op te nemen. Er bestaat toch geen reden

waarom eenige arbeiders alle steenkool zouden graven, terwijl anderen niets te doen hebben. Door middel van de kortere werkdag en de kortere werkweek zullen we in de mijnen plaats maken voor de werklooze mijnwerkers en zoo een toestand scheppen, waarin allen een kans van leven hebben en zoo wordt

Besloten, dat we het opstellen van een nieuwe loonschaal zullen uitstellen tot de volgende bijeenkomst. We meenen, dat deze zaak meer overleg vereischt, dan onze tijd op deze bijeenkomst veroorlooft., en bovendien vertrouwen wij, dat er op de volgende conferentie uit elke mijnstreek afgevaardigden zullen zijn, en zal bij deze gelegenheid dit vraagstuk beter behandeld kunnen worden; en wordt

Besloten, dat we een wekelijkschen betaaldag zullen eischen, en dat we alle mijnwerkers zullen oproepen, zich te organiseeren in de I.W.W., als een middel, om deze eischen af te dwingen en dit program te verwerkelijken, en-

Dat we elke poging, om de mijnwerkers in een voorbarige werkstaking te verwickelen zullen bestrijden, en dat we streven naar de ontwikkeling van nieuw zelfvertrouwen, een sterkere organisatie en een grootere macht dan ooit in de mijnindustrie heeft bestaan; en-

1. Dat geen staking zal worden erkend, behalve wanneer ze door een referendum van de mijnwerkers tot stand komt, en
2. Dat geen regeling van een of andere staking als bindend zal worden erkend, behalve wanneer die door een referendum door de stakers is goedgekeurd; en-
3. Dat alle referendumbiljetten in duplo gehouden en behoorlijk genummerd moeten worden. 't Duplicaat wordt door de plaatselijke organisatie voor latere verwijzing behouden, als waarborg tegen bedrog bij de stemmingen; en
4. Dat 't vanzelf spreekt, dat alle voorgaande besluiten en eischen voor herziening op de volgende conferentie of op een algemeene vergadering van de Mijn- en Cokeswerkers Organisatie No. 220 van de I.W.W. vatbaar zijn, met dien verstande, dat ieders verandering, op latere conferenties gemaakt, aan de leden ter goedkeuring of verwerping worden onderworpen; en
5. A. Dat we streven naar vernietiging van alle strafbepalingen.
B. Dat we streven naar de opheffing van alle stukwerk.
C. Dat we de opheffing eischen van het "ziften" der werkzoekenden; en

We besluiten, deze resolutie's naar de pers te zenden ter publicatie.

(" Industrial Worker " 28 Dec. 1929)

P. I. C.

**PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN**

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
AM'DAM GEN. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam Maart 1930 No. 1
Derde Jaargang No. 4

L'OUVRIER COMMUNISTE (het maandorgaan
van onze Fransche geestverwanten) van
25 Nov. '29 (dubbelnummer) brengt onder
de titel "Le Trotskisme se dégonfle"
beschouwingen over de Trotskistische
oppositie -beschouwingen, die we ove-
rigens geheel voor rekening van onze
Fransche kameraden laten, maar die we
om hun belangrijkheid in de PIC willen
publiceeren.

HET VERVAL VAN HET TROTSKISME.

De bolsjewiek-leninistische oppositie levert steeds
meer capituleerenden op. Men kent de boom aan zijn vruchten. Een
oppositie, die half legaal, half loyaal, half proletarisch, half
burecratisch is, - die de ernstige strijders ondergeschikt
maakt aan politieke manoeuvres en eeuwige sofisterij, - die
door een kleine klik "grooten" geleid wordt, zulk een oppositie
kan niet anders dan corruptie, opportunisme en capitulatie
kweken. 't Feit, dat Trotzky 25 ~~XXX~~ Sept. '29 het document Ra-
kofski ondertekend heeft, het feit, dat de heele bolsjewistisch-
leninistische oppositie internationaal het eens is, 't zij met
de letter, 't zij met de geest van deze verklaring - is dat ca-
pitulatie? Dit is hetgeen men ernstig discussieert - en bijkans
het éénige, waarover men discussieert - in de oppositiebladen.

Laat het géén capitulatie zijn. Maar als Trotzky,
Rakofski, of een der genen, ~~XXX~~ in wie de meest strijdbare ar-
beiders vertrouwen hadden, hen beschouwende als onverzoenlijke
strijders, als leiders, in wier handen de massa haar toekomst
kon leggen, hun invloed misbruiken door willens en wetens de ar-
beiders te bedriegen, door hen te desoriënteeren met fraseologie,
en ze ten slotte, als vee aan hun onderdrukkers over te leveren, ~~XXX~~
dan komen al die discussies slechts neer op het onderscheid maken
tusschen verraad en capitulatie.

Thans, zonder af te zien van zijn rol als hoofd der
oppositie, die voorgeeft de arbeiders te verdedigen tegen de Sta-
linistische bureaucratie, begint Trotzky het recht van vereeniging,
het recht van fractioneele activiteit in Rusland, het recht te
protesteeren door middel van stakingen en arbeidersbetogingen, te
te bestrijden.

EN KAN TROTZKY DAN GEEN VERRADER GENOEMD WORDEN?

Wat blijft er over van de proletarische stellingen
van het Trotskisme? Wat blijft er over van de critiek, gericht